

prima instanță: Gh. Mîțu
instanța de apel: N. Cernat, A. Pahopol, A. Gavrilița

dosarul nr. 3ra-515/15

ÎNCHEIERE

08 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Tamara Chișca-Doneva
Valentina Clevadî

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Anatolie Dehtearenco, reprezentat de avocatul Petru Plamadeala

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Anatolie Dehtearenco împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Anatolie Dehtearenco și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 30 iunie 2014, prin care a fost respinsă cererea lui Anatolie Dehtearenco de repunere în termen și respinsă acțiunea ca tardivă

constată:

La 02 aprilie 2014, Anatolie Dehtearenco a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că prin ordinul Directorului General al Serviciului Vamal, nr. 28-p din 16 ianuarie 2014, în privința inspectorului superior al Postului vamal Hagimus, Biroul Vamal Bender, i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară în formă de eliberarea din serviciu în organul vamal.

Invocă că potrivit art. 14 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ are dreptul să solicite, printr-o cerere prealabilă, autorității publice emitente, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia, în cazul în care legea nu dispune altfel.

Susține că Legea serviciului organelor vamale, nu prevede altfel, iar art. 47 din Lege prevede numai posibilitatea atacării hotărârii cu privire la eliberarea din serviciu în organul vamal în instanța de judecată, nedispunând că acțiunea poate fi înaintată nemijlocit în instanța de contencios administrativ, fără respectarea procedurii prelabile.

Afirmă că la 03 februarie 2014, a făcut cunoștință cu ordinul sus-indicat, nefiind de acord cu el, considerându-l ca fiind neîntemeiat, la 05 martie 2014, a depus Serviciul Vamal al RM o cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea

ordinului nr. 28-p din 16 ianuarie 2014, cu restabilirea sa în funcție de inspector superior al Postului Vamal Hagimus, Biroul Vamal Bender și achitarea salariului pentru absența forțată de lucru pentru toată perioada, începând din 03 februarie 2014.

Menționează că Serviciul Vamal al RM, prin răspunsul nr. 28/11-5033 din 24 martie 2014, fără a examina și a se expune asupra motivelor cererii înaintate, a indicat că contestația lui urmează a fi depusă în instanța de contencios administrativ competentă.

Consideră ordinul nr. 28-p din 16 ianuarie 2014 neîntemeiat și urmează a fi anulat.

Susține că în motivarea emiterii ordinului, pârâtul a indicat că la 10 decembrie 2013, pe traseul Chișinău - Leușeni, colaboratorii Serviciului echipe mobile Centru au stopat pentru verificare mijlocul de transport cu n/î IS88TTI/IS89TTI, care anterior, în aceeași zi, trecând prin postul vamal Leușeni - Albița (auto), a fost supus controlului fizic de către inspectorul superior, adică de reclamant, care era deplasat pentru exercitarea atribuțiilor de serviciu în cadrul Postului Vamal Leușeni - Albița (auto).

Face referire la faptul că în ordinul contestat se mai menționează că colaboratorii Serviciului echipe mobile Centru, efectuând controlului fizic a transportului reținut, au depistat (în afară de colete neînsoțite), fără careva acte de însoțire ce ar confirma vămuirea acestora, valoarea cărora a constituit 106976,12 lei, iar cuantumul drepturilor de import a alcătuit 30166,13 lei.

Consideră neîntemeiată concluzia pârâtului, precum că Anatolie Dehtearenco aflându-se la serviciu în data de 10 decembrie 2013 la Postul vamal Leușeni - Albița (auto), Biroul Vamal Leușeni, sectorul intrare în țară, a supus unui control fizic insuficient mijlocul de transport sus-indicat, prin ce a contribuit la trecerea bunurilor peste frontiera vamală cu încălcarea legislației vamale, ce se consideră încălcarea gravă a disciplinei de serviciu.

Menționează că s-a constatat că ordinul contestat a fost emis în baza unui raport, din 20 decembrie 2013, întocmit de către un alt inspector superior, în care se indică că valoarea în vamă a mărfii reținute poate constitui 6976,12 lei, adică, evaluând bunurile aflate în mijlocul de transport reținut, organul vamal recunoaște că valoarea de vamă a bunurilor nu constituie, ci poate constitui suma sus-indicată.

Consideră că valoarea în vamă a bunurilor depistate în unitatea de transport și reflectate în raportul de evaluare din 12 decembrie 2013, fiind stabilită aproximativ, este neîntemeiat majorată, exclusiv pentru a forma vizibilitatea comiterii de către el a încălcărilor legislației vamale.

Invocă că pârâtul a ignorat prevederile Legii cu privire la modul de introducere și scoatere a bunurilor de pe teritoriul Republicii Moldova de către persoane fizice, în Anexa la care este stabilită lista mărfurilor a căror trecere de o singură dată pe teritoriul Republicii Moldova de către persoane fizice se efectuează fără achitarea drepturilor de import.

Susține că majoritatea obiectelor aflate în mijlocul de transport cu n/î IS88TTI/IS89TTI, reținut la 10 decembrie 2013 de către colaboratorii Serviciului Echipe mobile Centru, conform anexei menționate, nici nu urmau a fi impozitate.

Astfel, 4 persoane, care erau în mijlocul de transport menționat, au avut dreptul legal conform anexei, să introducă în Republica Moldova fără achitarea drepturilor de import următoarele obiecte: conform poziției tarifare 61 - articole de îmbrăcăminte, tricotaj și croșetate (3 unități pentru o persoană), conform poziției tarifare 62 - articole de îmbrăcăminte, altele decât cele cotate și croșetate (3 unități pentru o persoană), conform poziției tarifare 64 - încălțăminte (2 perechi pentru o persoană), conform poziției tarifare 8471 - mașini de prelucrare automată a datelor și părți ale acestora (o unitate pentru o persoană), conform poziției tarifare 851712000 - telefoane pentru rețeaua de telefonie mobilă și pentru alte rețele fără fir (2 unități pentru o persoană), conform poziției tarifare 90 - instrumente și aparate optice, fotografice, cinematografice (1 unitate pentru o persoană).

Invocă că, în mod scris și verbal, au declarat următoarele bunuri, pentru care nu trebuiau să achite drepturile de import, având dreptul de a importa câte 3 unități din poziția tarifară 61 (în total 12 unități), au declarat verbal obiecte noi cu etichete 5 rochii dame (poziția tarifară 61); 2 costum sportiv dame (poziția tarifară 61), 3 bluze dame (poziția tarifară 61); 2 pantaloni dame (poziția tarifară 61), în total 12 unități, 4 scurte (poziția tarifară 62), 5 paltoane (poziția tarifară 62), un costum de noapte (poziția tarifară 62), 2 șorți dame (poziția tarifară 62), în total 12 unități, au declarat verbal obiecte noi: 5 încălțăminte (poziția tarifară 64), computer auto Bosch C3 (poziția tarifară 8471), videocard Sapphire7970 (poziția tarifară 8471), plata video Radeon HD 5970 (poziția tarifară 8471), procesor Intel Pentium 2.8 GHZ (poziția tarifară 8471), au declarat 2 telefoane mobile (poziția tarifară 851712000), un aparat foto (poziția tarifară 90) și un măsurător digital cu laser (poziția tarifară 90).

Remarcă că în afară de haine noi cu etichete, introducerea căror a fost efectuată legal în declararea lor verbală de către 4 persoane, în urma controlului fizic, a depistat multe haine uzate, pentru care de către unul din cele patru persoane, care se aflau în unitatea de transport, au fost achitate drepturile de import în suma totală de 2696 lei, în urma întocmirii chitanței seria AB nr. 872238 din 10 decembrie 2013.

Afirmă că la efectuarea controlului fizic a unității de transport cu n/î S88TTI/IS89TTI, a stabilit următoarele bunuri, care au fost declarate verbal de cele patru persoane în calitate de obiecte de uz personal, și anume: în calitate de obiecte destinate necesităților casnice de către cele patru persoane, au fost declarate în mod verbal: un rulou de polietilenă (o unitate, în raportul organului vamal se află sub pct. 1), dulap pentru încălțăminte (o unitate, în raportul organului vamal se află sub pct. 20), set de jucării tren (o bucată, în raportul organului vamal se află sub pct. 22), set dormitor copii (o unitate, în raportul organului vamal se află sub pct. 57), praf de spălat (16 bucăți, în raportul organului vamal se află sub pct. 65), praf de spălat lichid (7 sticle, în raportul organului vamal se află sub pct. 66); în calitate de lenjerie de pat, de către unul din cele patru persoane a fost declarat în mod verbal un complet de albituri (o unitate, în raportul organului vamal se află sub pct. 6); în calitate de obiecte destinate consumului personal, au fost declarate în mod verbal panetoane (8 bucăți, în raportul organului vamal se află sub pct. 64); în calitate de echipamente destinate satisfacerii necesităților gospodărești, de către cele patru persoane, au fost declarate în mod scris și verbal: generator electric (o unitate, în raportul organului vamal se află sub pct. 2),

dispozitiv de închidere a porților (o unitate, în raportul organului vamal se află sub pct. 3), robot de bucătărie Philips (o unitate, în raportul organului vamal se află sub pct. 11), piesa motor KTO 0109 (o unitate, în raportul organului vamal se află sub pct. 12), cuptor microunde (o unitate, în raportul organului vamal se află sub pct.13), sistem de alarmă (o unitate, în raportul organului vamal se află sub pct. 14), set domofon (o unitate, în raportul organului vamal se află sub pct. 15); lăcat Genius (2 bucăți, în raportul organului vamal se află sub pct. 17), calorifer electric (o unitate, în raportul organului vamal se află sub pct. 18), blander BraunMultiquick (o unitate, în raportul organului vamal se află sub pct. 19), termo-ventilator Conex-Silver (o unitate, în raportul organului vamal se află sub pct. 21), aspirator Rowenta (o unitate, în raportul organului vamal se află sub pct. 34), blender Russel Hobbs (o unitate, în raportul organului vamal se află sub pct. 58; în calitate de instrumente portabile de care persoana are nevoie în exercitarea ocupației sau profesiei, au fost declarate de către cele patru persoane în mod verbal: burghiu electric Bosch (2 unități, în raportul organului vamal se află sub pct. 5), set de chei (2 unități, în raportul organului vamal se află sub pct. 23), șurubelnița electrică (o unitate, în raportul organului vamal se află sub pct. 30. Faptul că aceste bunuri declarate erau câte o unitate sau două confirmă destinația acestor bunuri anume pentru necesitățile personale.

Menționează că o persoană din cele patru, a declarat bunuri care nu au fost destinate activității comerciale, valoarea cărora nu a depășit suma de 200 euro, și anume un televizor cu preț de 100 euro, boxe la un preț de 118 lei (6,6 euro), gel pentru păr cu un preț total de 240 lei (13,4 euro), căști audio cu un preț de lei (31,3 euro), bobine cu ață la un preț de 250 lei (14 euro), 22 bucăți de vopsea pentru păr la un preț total de 440 lei (24,5 euro) - în total 189,8 euro.

Relatează că a doua persoană, conform aceleași norme legale, a declarat bunuri care nu au fost destinate activității comerciale, valoarea cărora nu a depășit suma de 200 euro, și anume: 3 microscheme Genius uzate, la un preț de 300 lei (16,7 euro), touchpad Logitech uzat la un preț de 15 euro, componente uzate ale computerului: procesor IntelPentium, 3 bucăți, la un preț de 350 lei (16,7 euro), procesor Intel Celeron, o bucată, la un preț de 200 lei (11,1 euro), procesor Intel Celeron, o bucată, la un preț de 150 lei (8,4 euro), procesor AMD Athlon-2, o bucată, la un preț de 300 lei (16,7 euro), procesor AMD Athlon-G4-2, 2 bucăți, la un preț de 400 lei (22,2 euro), 30 bucăți de vopsea pentru păr la un preț total de 600 lei (33,5 euro), 22 bucăți de panetoane la un preț total de 550 lei (30,7 euro), în total 171 euro.

Susține că a treia persoană, a declarat bunuri care nu au fost destinate activității comerciale, valoarea cărora nu a depășit suma de 200 euro, și anume: componente noi ale computerului - plata mamă MSI H77MA-G43, 5 bucăți, la un preț de 500 lei (28 euro), plata mamă PC ASUS FI A55-M, o bucată, la un preț de 500 lei (28 euro), plata mamă FM2-A75, o bucată, la un preț de 600 lei (33,5 euro), plata mamă PC ASUS A97, o bucată, la un preț de 600 lei (33,5 euro), plata mamă PC ASUS P8Z77, o bucată, la un preț de 750 lei - în total 164,8 euro.

Consideră dacă ar fi fost comise acțiuni în ceea ce privește contribuirea la trecerea cu încălcarea legislației vamale a bunurilor peste frontiera vamală, atunci pârâțul urma să calculeze drepturile de import pentru proprietarii acestor bunuri, însă până în prezent pârâțul nu a întreprins nici o acțiune în ce privește devamarea

bunurilor sus-indicate, ceea ce confirmă faptul că toate bunurile, aflate la 10 decembrie 2013 în mijlocul de transport cu n/î IS88TTI/IS89TTI, au fost trecute legal peste frontiera vamală, fără încălcarea legislației vamale.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. art. 1 alin. (2), 16, 19 din Legea contenciosului administrativ, art. art. 85 alin. (1), lit. a), 166-167, 277-278 CPC.

Solicită anularea ordinului Directorului general al Serviciului Vamal, nr. 28-p din 16 ianuarie 2014 cu privire la eliberarea lui din serviciu în organul vamal, restabilirea în funcția de inspector superior al Postului vamal Hagimus, Biroul Vamal Bender, achitarea salariului pentru absența forțată de la lucru pentru toată perioadă, începând din 03 februarie 2014.

Prin hotărârea Judecătoreiei Rîșcani, mun. Chișinău din 30 iunie 2014 a fost respinsă cererea lui Anatolie Dehtearenco de repunere în termen și respinsă acțiunea ca tardivă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2014 a fost respins apelul declarat de către Anatolie Dehtearenco și menținută hotărârea primei instanțe.

La 19 februarie 2015, Anatolie Dehtearenco, reprezentat de avocatul Petru Plamadeala a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu trimiterea cauzei la rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului a invocat că instanțele ierarhic inferioare nu s-au expus asupra tuturor pretențiilor invocate, fapt ce constituie în temeiul art. 432 alin. (4) și art. 240 alin. (3) CPC, o aplicare eronată a normelor de drept procesual, deoarece instanța judecătorească era obligată să adopte hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

Susține că instanței de judecată i-au fost înaintate spre examinare 4 pretenții, inclusiv încasarea cheltuielilor de judecată, însă instanța de judecată s-a expus doar în privința a 2 pretenții, fără a fi soluționate alte 2 pretenții cu privire la restabilirea în funcția de inspector superior al Postului vamal Hagimus, Biroul Vamal Bender și achitarea salariului pentru absența forțată de la lucru pentru toată perioadă, începând din 03 februarie 2014.

Consideră a atât hotărârea, cât și decizia nu sunt motivate și certe, fapt care contravine jurisprudenței CEDO., or, art. 6 paragraful 1 din Convenție prevede dreptul persoanei la un proces echitabil, care statuează că orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, și la examinarea într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî, fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale civile, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa...”.

Menționează că Înalta Curte amintește că hotărârile judecătorești trebuie să indice în mod suficient motivele, pe care s-a bazat hotărârea judecătorească.

Afirmă că instanța de fond și de apel nu au motivat respingerea cererii de repunere în termen înaintată de el.

Invocă prevederile art. 116 CPC, care statuează că persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. Cererea de repunere în termen se depune la instanța judecătorească care efectuează actul de procedură și se examinează în

ședință de judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluționarea repunerii în termen. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.). Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură. Încheierea judecătorească prin care este respinsă cererea de repunere în termen poate fi atacată cu recurs. Încheierea prin care s-a făcut repunerea în termen nu se supune recursului.

Remarcă că a suferit o criză hipertensivă, care a durat până la 28 martie 2014, cu injecții zilnice și regimul obligatoriu de pat, din care cauză a putut să pregătească și să depună cererea de chemare în judecată doar la 02 aprilie 2014, în termen de 4 zile din momentul stabilizării stării de sănătate.

Consideră că instanța de fond fără un motiv justificat a respins cererea de repunere în termen, fiind respectate prevederile art. 116 alin. (4) CPC și a avut motiv întemeiat pentru a fi repus în termen.

Menționează că potrivit prevederilor art. 432 alin. (4) CPC, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Prin urmare, consideră că acțiunile instanței de fond și a instanței de apel au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale.

Invocă și faptul examinării de către instanța de apel a cauzei date în lipsa reprezentantului său și anume avocatul Mihaela Cekan, ceea ce l-a împiedicat să se apere desinestatător.

Menționează prevederile art. 5 CPC, care indică la faptul că orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.

La caz, face referire și la conținutul art. 26 CPC, care statuează că procesele civile se desfășoară pe principiul contradictorialității și egalității părților în drepturile procedurale. Contradictorialitatea presupune organizarea procesului astfel încât părțile și ceilalți participanți la proces să aibă posibilitatea de a-și formula, argumenta și dovedi poziția în proces, de a alege modalitățile și mijloacele susținerii ei de sine stătător și independent de instanță, de alte organe și persoane, de a-și expune opinia asupra oricărei probleme de fapt și de drept care are legătură cu pricina dată judecării și de a-și expune punctul de vedere asupra inițiativelor instanței. Instanța care judecă pricina își păstrează imparțialitatea și obiectivitatea, creează condiții pentru exercitarea drepturilor participanților la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanțelor reale ale pricinii. Egalitatea părților în drepturile procedurale este garantată prin lege și se asigură de către instanță prin crearea posibilităților egale, suficiente și adecvate de folosire a tuturor

mijloacelor procedurale pentru susținerea poziției asupra circumstanțelor de fapt și de drept, astfel încât nici una dintre părți să nu fie defavorizată în raport cu cealaltă.

Remarcă că la ședința instanței de apel din 03 noiembrie 2014, reprezentantul acestuia nu s-a prezentat, înaintând o cerere de amânare, admisă de instanța de apel cu amânarea ședinței pentru 16 decembrie 2014.

Susține că și la 16 decembrie 2014, avocatul Mihaela Cekan era în imposibilitate de a se prezenta la ședință, din considerentul stării grave de sănătate a copilului minor, solicitând din nou amânarea ședinței pentru a avea posibilitatea de a încheia un contract de asistență juridică cu un alt avocat, cerere care, însă, a fost respinsă, fiind motivată cu faptul că a avut la dispoziție o lună și jumătate din 03 noiembrie 2014, pentru a asigura prezența avocatului său în ședința de judecată din 16 decembrie 2014.

Consideră că prin aceste acțiuni se evidențiază încălcarea drepturilor și libertăților lui, deoarece instanța de apel, deși a văzut că nu are cunoștințe în domeniu și nu poate să se expună asupra apelului, totuși a continuat examinarea pricinii în lipsa unui avocat.

La 03 aprilie 2015, Serviciul Vamal a depus referință la cererea de recurs a lui Anatolie Dehtearenco, reprezentat de avocatul Petru Plamadeala, solicitând respingerea acestuia.

Examinând argumentele recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Anatolie Dehtearenco, reprezentat de avocatul Petru Plamadeala inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților, inclusiv a recurentului, la 24 decembrie 2014, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire anexată (f. d. 132), careva date despre recepționarea acesteia de către recurent, la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 19 februarie 2015, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Anatolie Dehtearenco, reprezentat de avocatul Petru Plamadeala nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Anatolie Dehtearenco, reprezentat de avocatul Petru Plamadeala, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Anatolie Dehtearenco, reprezentat de avocatul Petru Plamadeala ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Anatolie Dehtearenco, reprezentat de avocatul Petru Plamadeala se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Valentina Clevadi